

denne meget omtalte »indirekte Indflydelse«. Der foretrækker Kulisse-Politik og Muldvarpe-Arbejde fremfor direkte Medbestemmelsesret i Ens egne Anliggender — i fuldt Dagslys og under fuldt Ansvar?? — Man undres og længes næsten efter at høre dette Standpunkt forsvaret af en af »The Anties«.

Punkt 2 er næsten — morsom. — I »Forklaringen« faar man at vide, at er man en Elisabeth af England, en Jeanne d'Arc o. s. v., saa behøver man ikke at ængstes — man »kommer altid frem« — »almindelig Stemmeret gør intet til Sagen«! — Og er man ingen Elisabeth, og ingen Jeanne d'Arc, saa hører man ikke til dem, som Samfundet — her Anti-Suffragetterne — »stoler paa« og saa maa man finde sig i de Umyndiges Kaar?

Om disse to Punkter samler en Del engelske Mænd og Kvinder sig. (Hvor det er rart at vide, at det ikke er i Danmark, at disse Anskuelser har faaet officielt Udtryk gennem en Forening!) Og dette Evangelium har Anti-Suffragetterne i Sinde i den kommende Vinter at prædike i et af Nord-Englands største og tætteste Fabrikscentral! Mon de vil hverve noget stort Antal Fabrikarbejdere for deres Idéer?

Om det sidste Punkt* — Fortabelse af Mandens Ridderlighed overfor Kvinden — kan der vel nok strides. Der er jo som bekendt en Del Kvinder, der sætter Pris paa den Hyldest, der vises deres Køn, naar en dem vildfremmed Mandsperson overlader dem sin Plads i Sporvognen (for at blive ved det i Artiklen nævnte Eksempel); — men man træffer jo ogsaa Kvinder, som med Styrke hævder, at der blandt hjertedannede *Mennesker* findes en vis Ridderlighed, som det gælder om at fremsøge og bevare *baade* hos Mænd og *Kvinder*, — at denne Ridderlighed er langt mere værd, end Mandens overfor Kvindens, og at den netop under fuld Ligeberettigelse har gode Betingelser for at udvikle sig.

»Kvindernes Blad« fortjener Tak, fordi det for sine Læsere har ladet denne Side af den engelske Kvindebevægelse belyse, — det skal gennem de fremtidige Artikler, som Forf. bebuder, blive interessant at følge dens videre Forløb. Interessen vilde dog vist stærkt forøges, dersom Bladet ogsaa saa sig i Stand til at holde sine Læsere ajour med Modbevægelsens (Suffragetternes) Frem- eller Tilbagegang.

Man vilde da faa Lejlighed til at konstatere, *hvem* der fik mest Vind i Sejlene. Den, der for det ene Køn anbefaler Underkastelse og Ansvarsløshed udadtil og dermed følgende Vandren ad Bagtrapper for at naa derhen, hvor man til given Tid vil og maa — eller den, der kræver Frihed, Rettigheder og Ansvar ens for alle, ens til alle *Mennesker*. — Hvem vil sejre?

h. d.

Fra Udlandet.

Premierminister Briand og Præsident Fallières udtaler sig til Gunst for Kvinders Frigørelse.

En Deputation fra det nystiftede franske Kvindevalgretsforbund har med Formanden Mme Schmahl som Ordfører henvendt sig til Konsejlspræsident Briand og spurgt om Regeringens Stilling til et Forslag om Kvinders Valgret. Ministeren modtog Damerne meget venligt, men gav dog ikke noget Svar, der kunde forpligte Regeringen til at tage Spørgsmaalet op *nu*. »Kvinderne maa selv skabe en Situation, der kan interessere Regeringen.«

Præsident Fallières, der i Overensstemmelse med Forfatningen ellers plejer at holde sine personlige Mening i Baggrunden, har benyttet Lejligheden ved Indvielsen af den franske Undervisningsligas nye Bygning i Paris til at udtale sig for Kvinders Ligeberettigelse med Mænd: »Jeg har altid ment, at Kvinderne bør være ligestillede med Mændene i Samfundet. Vore Love har endnu ikke gennemført dette, men jeg ønsker, at man i alt Fald inden ret længe vil ophæve den nuværende Ulighed i Lærernes og Lærerindernes Lønforhold.«

»La Française«.

Forslag om Oprettelse af Kursus i Barnepleje.

Fremsat af Fru *Ulrikke Mathiesen* paa D. K. S. Fællesmøde i Holstebro 1909.

Forsinket paa Grund af Pladsmangel.

»Naar jeg ønsker at fremsætte dette Forslag, er det ikke i Følge en pludselig Indskydelse, men det er Resultatet af mange Aars